

РЕШЕНИЕ

№ 3897

гр. Варна, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 42 СЪСТАВ, в публично заседание на трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Моника Жекова

при участието на секретаря Христина Ив. Х.ва
като разглежда докладваното от Моника Жекова Гражданско дело №
20233110108230 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното :

Ищцата Я. П. С., ЕГН *****, с адрес: ***, със съдебен адрес: ***, чрез процесуалният ѝ представител - адвокат Й. А. от ВАК е сезирала РС Варна с искова молба с регистрационен входящ номер 48082/26.06.2023 г. **против ответното дружество ЗАД „А. Б.“, ЕИК *****, със седалище: ***, - представлявано от А. Б. А. и П. Д. П..

Предявения от ищцата с исковата молба осъдителен иск е с правно основание **чл.432, ал.1 от КЗ и цена на иска 100.00 лв.- частичен иск.**

Така предявения частичен иск с цена от 100 лв. **от общо 3600.00 лв.** , видно от протокол № 5496/3.11.2023г. е изменен в пълен и окончателен размер .

С протоколно определение постановено в о.с.з. на 03.11.2023 г., на основание чл.214, ал.1 ГПК , съдът е намерил че искането на ищцата за изменяване на иска е допустимо и не би затруднило защитата на ответника, поради което и е допуснато **изменение на иска**, като същият се счита за предявен за **сумата от 5717,39 лв., като окончателен.**

При допуснатото изменение на предявения от Я. П. С., ЕГН ***** , с адрес: ***, срещу ЗАД „А. Б.“, ЕИК *** , със седалище: ***, представлявано от А. Б. А. и П. Д. П., иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, РС Варна е сезиран с ИСКАНЕТО : да бъде постановено Решение, по силата на което съдът да осъди ответника ЗАД „А. Б., , ДА ЗАПЛАТИ на ищцата Я. П. С.: СУМАТА от 5717,39 лв. (пет хиляди седемстотин и седемнадесет лева и тридесет и девет стотинки) - окончателен иск - обезщетение за имуществени вредни изразяващи се в увреждане на облицовка задна броня, калник заден ляв, врата задна лява и основа калник заден ляв на собствения на ищцата лек автомобил марка „***“, с рег. № ***, причинени в резултат на реализирано на 16.04.2023 г., ПТП, гр.

Варна, което ПТП е реализирано по вина на водача на л.а. „***“, с рег. № ***, застрахован по договор за гражданска отговорност при ответното дружество, както и законната лихва от датата на исковата молба - 26.06.2023 г., до окончателното изплащане на сумата, която сума е формирана като разлика между стойността на щетите съгласно изготвената експертиза в размер на 6717,39 лв. и извънсъдебно платената сума в размер на 1000 лв.

Ищцата по делото Я. С. е основала исковата си молба на следните твърдени факти и обстоятелства :

В исковата си молба ищцата сочи, че на дата 16.04.2023г., около 20:10 часа, в гр.Варна, на ***, управлявайки собственият си лек автомобил марка „***“, с рег. № *** била блъсната от л.а. марка „*** „, с рег. № ***, управляван от М. И..

ПТП-то настъпило при следните обстоятелства: На 16.04.2023г., около 20:10 часа, в гр. Варна, управлявайки лек автомобил марка „***“, с рег. № *** ищцата твърди, че се движела по ул. „***“ посока „Спорна зала“.В този момент по *** посока ул. „***“ се движел л.а. марка „***“, с рег. № ***, като водача на кръстовището с ул. „***“, при наличие на пътен знак Б2 - „Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство“ не спрял и я блъснал странично. За настъпилото ПТП ищцата и водача на л.а. „*** с рег.№*** съставили Двустранен констативен протокол за ПТП, като виновен за настъпилото произшествие посочили водача на л.а. марка „***“, с рег. № ***.Твърди се още в исковата молба, че лекият автомобил управляван от виновния водач бил застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ от застрахователна компания ЗАД „А. Б.“, със срок на действие 31.10.2022г. - 30.10.2023г., която полица действаща към датата на ПТП.

На 19.04.2023г. сочи ищцата, че уведомила ответника за настъпило застрахователно събитие, като същият извършил оглед на автомобила, изготвил снимков материал и изготвил Опис на щета № 1001/23/747/500017, като в него описал увредените части: облицовка задна броня, калник заден ляв, врата задна лява и основа калник заден ляв. Като застрахователно обезщетение ищцата заявява, че получила сумата в размер на 1 000.00 лв.

Така изплатеното обезщетение много я изненадало, т.к. сумата била много малка и не можела да покрие щетите. Във връзка с настъпилите щети ищцата извършила проучване в няколко сервиза, занимаващи се с ремонт и възстановяване на увредени автомобили, колко ще й струва ремонта на автомобила. От така направеното проучване установила, че сумата необходима за възстановяване на автомобила е в размер на 4 500.00 лв. От необходимата сума за ремонт в размер на 4 500.00 лв., следвало да се приспадне сумата, изплатена като обезщетение в размер на 1 000.00 лв., или сумата, която следвало да й заплати ответникът била в размер на 3 500.00 лв. Имайки предвид гореизложеното, за ищцата възниквал правен интерес от завеждане на настоящия иск.

Предявеният иск пред Варненския районен съд, изрично сочи ищцата, че е заведен съгласно чл.115, ал.2 от ГПК, аргументирайки избора на РС Варна като местно компетентен да се произнесе по същество, при дерогиране на общата местна подсъдност по чл.108, ал.1, изр.1 от ГПК. Ищцата е заявила ,че желае задължението да бъде заплатено по посочената от нея банкова сметка.

Отправеното до съда искане съгласно чл. 127 , ал.1 , т. 5 ГПК е да бъде постановено Решение, по силата на което съдът да осъди ответника ЗАД „А. Б.“, да ЗАПЛАТИ на ищцата Я. П. С.: СУМАТА от 100.00 лева, представляваща частичен иск от общо 3 600.00 лв., представляваща обезщетение за имуществени вредни изразяващи се в увреждане на облицовка задна броня, калник заден ляв, врата задна лява и основа калник заден ляв на собствения на ищцата лек автомобил марка „***“, с рег. № ***, причинени в резултат на реализирано на 16.04.2023г., ПТП, гр. Варна, което ПТП е реализирано по вина на водача на л.а. „*** „, с рег. № ***, застрахован по договор за гражданска отговорност при ответното дружество, както и законната лихва от датата на исковата молба - 26.06.2023 г. до окончателното изплащане на сумата, на осн. чл. 432, ал. 1 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Отправено е и искане в полза на ищцата да бъдат присъдени сторените съдебно - деловодни разноски и адвокатски хонорар.

В подкрепа на твърденията и искането си ищцата е направила доказателствени искания. В зависимост от становището на ответника в с.з., сочи ищцата, че ще ангажира и други доказателства.

В срока по чл. 131 ГПК, на 04.09.2023 г. ответникът по делото , чрез юрисконсулт М. А. е депозирал отговор на искова молба, заведен с рег. вх. № 65227.

В писмения си отговор ответникът - застраховател **оспорва** отговорността на застрахователя - ответник по предявения иск, **като твърди, че отговорността на ответника -застраховател се съизмерява до размера на изплатената на ищеца сума.**

Ответникът твърди, че претендирания **размер** на обезщетение бил неоснователно **завишен**, определен напълно произволно, без да съответства на действителните стойности на авточастите в страната и цената на труда по средни пазарни цени.

Сочи се в отговора на искова молба, че към датата на ПТП-то л.а. на ищцата е бил над 16 години в експлоатация и не следвало да бъде отремонтиран в официален за марката сервиз.

Ответникът не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по договор за задължителна застраховка „ Гражданска отговорност „ на автомобилистите със срок на действие, обхващащ датата на настъпване на процесното ПТП между ответното дружество и собственика на л.а. „***“ с рег.№ ***.

Относно доказателствата към исковата молба - ответникът не възразява да бъдат приети и не оспорва същите , а по доказателствените искания на ищцата е изразено следното: 1.Възразява против искането с правно осн. чл.190 ГПК, т.к. не оспорва наличието на застрахователно правоотношение , както и възникналото събитие. 2. Не възразява да бъде допуснато изслушване на САТЕ в състав от 1 вещо лице, която да изготви заключение по поставените в исковата молба въпроси.

На последно място в отговора на искова молба ответникът е заявил, че претендира разноски вкл. и за юрисконсултско възнаграждение съгласно чл. 78, ал.8 ГПК.

В проведеното по делото първо и единствено открито съдебно заседание от 03.11.2023 г., старите са били редовно призовани, но представител за о.с.з. е изпратила само ищцата.

Видно от протокола от проведено о.с.з.,ищцата , чрез процесуалния ѝ представител адвокат от АК Варна - Й. А. моли съда да уважи така предявения иск и осъди ответника да заплати претендираната сума, ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното изплащане на сумата. Моли за присъждане и на сторените по делото разноски.

СЪДЪТ, въз основа на събраните по делото доказателства, становищата и възраженията на страните, на база приложимия закон и съгласно нормите на чл.235 и чл.236 ГПК приема за установено и доказано по делото , от ФАКТИЧЕСКА и от ПРАВНА СТРАНА следното :

От приобщените по делото по надлежния ред **писмени доказателства**, а именно: **представените с исковата молба** заверени копия на : свидетелство за регистрация част I № 01269824; Двустранен констативен протокол за ПТП от 16.04.2023 г.; списък на констатираните увреждания на МПС от 19.04.2023 г., изготвеното и приобщено по делото на листи от 34 до 37 вкл. заключение на вещото лице инж.Хр.К. по допусната и приобщена по делото, неоспорена от страните , САТЕ се установява и изяснява следното :

На дата 16 април 2023 г. в гр.Варна, около 20:10ч., ищцата Я. С. управлявала собствения си л.а. марка „ *** „, с рег. № *** , като се движела по улица „*** „, в посока „ *** „. В този момент , по улица „ *** „, в посока ул. „ *** „, се движел л.а. марка „ *** „, с рег. № *** , управляван от М. И., като на кръстовището с ул. „ *** „, навлязъл в кръстовището , без да пропусне движещия се по ул. *** л.а. *** ,управляван от ищцата и го блъснал.

Съпоставяйки уврежданията на л.а. *** с рег. № *** , описани от застрахователя - ответник и видими на представения снимков материал, схемата в представения по делото Двустранен констативен протокол за ПТП , авто -експертът инж. К. е счел, че реалния и възможен механизъм на настъпването на ПТП - то е следния : пряк контакт между две превозни средства , движещи се под прав ъгъл .

В заключеното по допусната САТЕ в т.2 вещото лице е дало отговор на спорния по делото въпрос между страните : в какво се изразяват щетите по собствения на ищцата л.а. поотделно и като обща сума по средни пазарни цени за части и труд към датата на произшествието, като при определяне на средната пазарна цена на труда, вещото лице е следвало да извърши справка в 30 сервиза на територията на гр.Варна, работещи на различни цени, като половината от тях да притежават европейски сертификат за качество .

Вписвайки цените за един нормчас труд при изброените на страница втора от САТЕ сервизи в гр.Варна , вещото лице е пресметнало , че средната пазарна цена на труда за един нормочас с включен данък добавена стойност възлиза на 51.95 лв.

При така посочената ставка за труд,в табличен вид, съобразно уврежданията по

детайлите на л.а. „*** ***“ Д : облицовка задна броня - за ремонт и боя , калник даден ляв - за подмяна и боя , врата задна лява - за подмяна и боя , основа калник заден ляв - за ремонт и боя , вещото лице е определило общо сума за труда от 6 115.40 лв. с ДДС възлизаща на сбора от цената и на труда и частите за възстановяването на л.а.

В таблица втора към СТЕ вещото лице е изчислило и необходимите литри боя за основни и неосновни детайли, допълнителни материали, камера и тониране , като е получило сумата от 601.99 лв. за възстановяването на щетите по увредения л.а.

Или общата сума , която вещото лице след пресмятанията на сбора от двете таблици, която според САТЕ е необходима за възстановяването на л.а. е равна на 6 717.39 лв. с включен ДДС.

На последно място , в т.3 от САТЕ вещото лице е дало заключение, че уврежданията които са установени по автомобила при извършения оглед от представител на застрахователя и описани подробно в представения опис са в зоната на удара и при съпоставяне механизма на произшествието и установеното увреждане, заключава вещото лице, че става ясно , че е налице причинно- следствена връзка между процесното ПТП и настъпилите вреди за л.а. марка *** *** Д с рег. № *** и е възможно същите да са причинени по степен и вид от настъпилото ПТП.

При така установеното от фактическа съдът прави следните **ПРАВНИ ИЗВОДИ:**

Предявения по делото осъдителен иск съдът е намерил за процесуално допустим , поради което и дължи произнасяне по същество. Видно от проекта за доклад, обявен за окончателен, съдът е квалифицирал иска с правно основание чл.432, ал.1 КЗ вр. чл. 86, ал.1 ЗЗД, разпределил доказателствената тежест между страните, отделил и безспорните от спорните факти и обстоятелства .

С доклада по делото, на осн. чл.146, ал.1 т.5 ГПК, съдът е обявил на страните за безспорно и ненуждаещо се от доказване помежду им :

съществуването на валидно застрахователно правоотношение обективирано в застрахователна полица „Гражданска отговорност“, между ответното дружество и собственика на автомобил „***“ с рег.№ ***, валидна към дата 16.04.2023 г.

че на 16.04.2023г . в гр.Варна е настъпило ПТП при обстоятелствата и между участниците, описани в исковата молба; че именно при процесното застрахователно събитие са били причинени имуществените щети по л.а. на ищцата;че във връзка със събитието, пред застрахователя е предявена извънсъдебна претенция, образувана била щета и на ищцата било изплатено обезщетение в размер на 1000 лв.

При така отделените за безспорни факти, съдът е указал на страните,че съгласно чл. 154 ГПК всяка страна следва да установи и докаже фактите и обстоятелствата на които се позовава и от които черпи за себе си положителни права. В тежест на ищцата съдът е възложил да докаже: настъпването на твърдяното застрахователно събитие по описаният в исковата молба начин, както и увреждането на всички посочени в исковата молба детайли на застрахования автомобил; наличието на причинно - следствена връзка между твърдените

щети по автомобила и настъпилото застрахователно събитие; размера на разходите за отстраняване на причинените по процесния автомобил увреждания, в резултат на настъпилото застрахователно събитие и че ответникът е изпаднал в забава за заплащане на главното парично задължение, началния момент от който ответникът е изпаднал в забава. В тежест на ответника съдът е възложил да докаже възраженията ,залегнали в отговора на искова молба, които възражения касаят и основанието и размера на иска. Ответникът е следвало да установи и докаже, че с изплащане на застрахователното обезщетение е изпълнил изцяло задълженията си към ищцата , респ. че не е налице забавено изпълнение или неизпълнение по см. на чл. 79 ЗЗД и забава по см. на чл . 86 ЗЗД, без да доказва отрицателни факти като се позове само на положителни факти и обстоятелства, изключващи дължимостта на претедираното главно и акцесорното вземане. В тежест на ответника е било възложено и да установи и докаже правоизключващи възражения, да установи и възраженията си, че щетите по л.а. на ищеца не надвишават размера на изплатеното вече извънсъдебно застрахователно обезщетение - т.е. възражението си за прекомерно завишаване на претенцията по размер.

При така разпределената тежест на доказване, ангажираните от ищцата доказателства, съдът намира че **ищцата е провела пълно и главно доказване и на основанието и на размера** на предявения, изменен иск . В тази връзка съдът намира за необходимо да посочи по същество на спора, че за да **бъде осъществен сложния фактически състав на непозволеното увреждане**, следва да бъдат налице няколко кумулативно съществуващи предпоставки: **деяние (действие или бездействие), противоправност на деянието, вреда, причинна връзка между деянието и вредата, както и вина на деликвента**, независимо от нейната форма - умисъл или небрежност.Отговорността на застрахователя по чл.429 от КЗ е за обезвреда на вредите, настъпили в резултат на виновни противоправни действия на лице, обхванато от действието на застраховка „ Гражданска отговорност ”. За нейното установяване е необходимо да се докаже, че е налице противоправност на действията или бездействията на застраховано лице по застраховка „Гражданска отговорност», в резултат на която е настъпил вредоносния резултат. Съобразно разпоредбата на **чл.432 от КЗ увреденият, спрямо който застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя.**

Съдът намира, че по делото е установено по безспорен начин обстоятелството за наличие на **застрахователно правоотношение по застраховка гражданска отговорност** при ответното дружество, обективизирана в полица „ГО“ действала към датата на застрахователното събитие. Този факт е установен на база писмените доказателства по делото описани по-горе вкл. и е приет за безспорен.

Установено е доказано е, че на 16.04.2023 г. в гр.Варна, водачът на л.а. „*** „с рег. № *** (застрахован по договор за гражданска отговорност при ответното дружество) виновно **е причинил ПТП , като не е спазил правилата за движение по пътищата по ЗДвП , при наличие на знак Б 2** на кръстовище не спрял и не пропуснал движещия се по път с предимство л.а. «*** *** Д « с рег.№ *** , управляван от ищцата и причинил ПТП.

Липсва между страните спор затова , че собственикът на л.а. «*** *** Д « с рег.№ *** и ищца по делото е уведомил ответника - застраховател за причинените щети от застрахователното събитие по вина на водача на застрахования при ответника със застраховка Гражданска отговорност л.а. както и че ответника е извършил оглед , описал увредените детайли в опис - щета и изплатил на ищцата извънсъдебно сума от 1000 лв.

С оглед всичко изложено по – горе се налага извод, че застрахователят- ответник **е надлежно легитимиран да отговаря по предявения спрямо него иск.** Обстоятелствата от фактическия състав на произшествието – механизъм, вреди и вина на водача, както и причинна връзка, съдът намира за безспорно установени по делото, на база писмените доказателства и САТЕ, кредитирани изцяло от съда като обективни.

Спорен по делото, към края на съдебното дирене пред настоящата инстанция , е въпроса дали със заплащане на сумата от 1000 лв. ответникът -застраховател е изпълнил пълно и точно задължението си да покрие щетите причинени по л.а. на ищцата при застрахователното събитие от 16.04.2023 г.

Първоначалната претенция на ищцата е била в размер от 100 лева, заявена като частичен иск, изменена в окончателен размер : сумата от 5717.39 лв. При изплатено от застрахователя обезщетение от 1000 лв., разликата , която застрахователят следва да плати на ищцата възлиза на точно 5717.39 лв. ВРС приема, че ответникът – застраховател извънсъдебно е заплатил застрахователно обезщетение в размер от 1000 лв., като следва да даде мотивиран отговор на въпроса защо исковата сума от 5717.39 лв. ведно със законната лихва се дължи от ответника .

Съгласно чл. 386, ал. 2 от КЗ (чл. 208 от КЗ (отм.) и предвид трайната практика на ВКС, обективирана в решение № 52/08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I т. о.; решение № 109/14.11.2011 г. по т. д. № 870/2010 г. на ВКС, т. о.; решение № 79/2009 г. по т. д. № 156/2009 г. на ВКС, т. о. и решение № 165/24.09.2013 г. по т. д. № 469/2012 г. на ВКС, т. о., относима към случая при действието на новия КЗ, при съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение, съдът следва да определи **застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие**, като ползва заключение на вещо лице.

Обезщетението не може да надвишава действителната (при пълна увреда) или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество – чл. 400 от КЗ (чл. 203, ал. 2 от КЗ (отм.), съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Трайна е съдебната практика, че Методиката към Наредба № 49/16.10.2014 г., приета на основание чл. 504 , вр. чл. 499, ал. 2, изр. 2-ро от КЗ не дерогира приложението на горесцитираните разпоредби на Кодекса за застраховането и не ограничава отговорността на застрахователя. Методиката представлява указание за изчисляване на размера на щетите на МПС в случаите, когато обезщетението се определя от застрахователя, на когото не са представени фактури за

извършен ремонт в сервиз. Стойността на застрахователното обезщетение е ограничена само **досежно минимален размер**, съобразно с правилата, заложи в Методиката (Решение № 52 от 8.07.2010 г. на ВКС по т. д. № 652/2009 г., I т. о., ТК).

По отношение размера на претенцията, съдът изцяло кредитира заключението на **вещото лице инж.Хр.К.** като обективно и компетентно дадено от лице, което разполага с необходимите специални знания и намира, че за обезщетяване на вредата следва да вземе предвид дадената от вещото лице като **средна пазарна стойност** към датата на ПТП сума от **общо 6717.39 лв.** (т.2 от САТЕ - л.37).

Съвкупния анализ на заключението по допуснатата по делото и неоспорена САТЕ , писмените доказателства, води до извод, че всички щети по л.а.,собственост на ищцата са причинени именно по установения по делото механизъм на процесното ПТП от 16.04.2023 г., което води и до неоснователност на възраженията на ответника релевиращи в отговора на искова молба, че щетите за покрити изцяло от изплатеното застрахователно обезщетение в размер на 1000 лв.

Ответникът е оспорил по същество иска, без да оспорва нито наличие на валидно застрахователно правотношение , нито механизъм на ПТП нито характер и вид на щетите причинени по л.а. на ищцата в резултат на застрахователното събитие.Единствено е оспорен размера на претенцията като завишен при релевиращо възражение , че извънсъдебно , с изпращане на застрахователно обезщетение от хиляда лева ответникът е изпълнил задължението си към ищцата .

Кредитирайки заключението на в.л. инж.К., съдът приема, че действителния размер на щетите по л.а. на ищцата възлиза на определения от 6 717,39 лв. , по средна пазарна стойност към датата на застрахователното събитие, поради което и след приспадане на извънсъдебно изплатено застрахователно обезщетение от 1000 лв., ответникът следва за заплати на ищцата исковата сума в изменения размер от 5 717.39 лв. за пълно покриване на щетите по л.а.,поради което и съдът намира иска за доказан и по основание и по размер.

Основателността на главното вземане обуславя дължимостта на акцесорното за **обезщетение за забава** в размер на законната лихва, считано от датата на исковата молба 26.06.2023 г., така както е заявен иска , до окончателното изплащане на задължението, доколкото към датата на завеждане на делото срокът по чл. 498, ал. 3, вр. с чл. 496 от КЗ е бил изтекъл с оглед представяне на всички доказателства на застрахователя.

При този изход на делото, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК в полза на ищцата следва да се присъдят сторените съдебно-деловодни разноски.По отношение на разноските, съдът отчита, че на лист **39 -ти** по делото е приобщен списък по **чл. 80 ГПК**, в който адвокат Й. А. правилно и точно е посочил четирите разхода, които желае ВРС да присъди в полза на ищцата, а именно : 50,00 лева за внесена държавна такса; 300 лева за депозит за САТЕ , 178.70 лв. за довнесена държавна такса и 4200.00 лв. с вкл. ДДС за възнаграждение на един адвокат – или **общо 4728.70 лв.** Доказателства за всеки от четирите разхода се съдържат по делото, поради което и съдът уважава искането на ищцата за присъждане на общо сумата от **4728.70 лв.** При определяне и присъждане на размера на разноските

дължими от ответната страна към ищцовата, съдът присъжда разноските, за които са представени доказателства за реалното ѝм извършване, като не дължи отделно произнесяне по непредявено възражение с правно осн. чл. 78, ал.5 ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответното дружество **ЗАД „А. Б.“, ЕИК *****, със седалище: *******, - представлявано от **А. Б. А. и П. Д. П.**, **ДА ЗАПЛАТИ** на ищцата **Я. П. С., ЕГН *******, с адрес: *******, **СУМАТА** от **5717.39 лв.** (пет хиляди седемстотин и седемнадесет лева и тридесет и девет стотинки) - окончателен иск - обезщетение за имуществени вреди изразяващи се в увреждане на облицовка задна броня, калник заден ляв, врата задна лява и основа калник заден ляв на собствения на ищцата лек автомобил марка „***“, с рег. № *******, причинени в резултат на реализирано на 16.04.2023 г., ПТП, в гр. Варна, което ПТП е реализирано по вина на водача на л.а. „***“, с рег. № *******, застрахован по договор за „гражданска отговорност“ при ответното дружество, както и **законната лихва** върху сумата от 5717.39 лв., считано от датата на подаване на исковата молба в съда - **26.06.2023 г.**, до окончателното изплащане на сумата, която сума е формирана като разлика между стойността на щетите съгласно изготвената експертиза в размер на 6717,39 лв. и извънсъдебно платената сума в размер на 1000 лв., **на осн. чл.432, ал.1 КЗ и чл.86, ал.1 ЗЗД.**

ОСЪЖДА ЗАД „А. Б.“, ЕИК ***, със седалище: *******, - представлявано от **А. Б. А. и П. Д. П.**, **ДА ЗАПЛАТИ** на ищцата **Я. П. С., ЕГН *******, с адрес: ******* **СУМАТА** от общо **4728.70 лв.** (четири хиляди седемстотин двадесет и осем лева и седемдесет стотинки) - представляваща сторените от ищцата пред настоящата инстанция **съдебно - деловодни разноси**, на основание **чл. 78, ал. 1 от ГПК.**

ОБЯВЯВА съгласно нормата на **чл.127, ал.4 ГПК**, че присъдените парични вземания могат да бъдат платени от ответника – застраховател, в полза на ищцата по избрания от ищцата начин: по банков път, следната **банкова сметка** : *******, специална сметка с титуляр адвокат **Й. К. А.**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – Варна в двуседмичен срок от съобщението.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните по арг. от [чл. 7, ал. 2 от ГПК](#).

Съдия при Районен съд – Варна: _____